

Interviews

Rob Ruggenberg leerde hoe je haaien weg kunt jagen

01-12-2015

Rob Ruggenberg deed voor zijn nieuwste boek *Haaieneiland* veel onderzoek naar feiten over het eiland Takapoto en de vijf weglopers waar hij over las. Nicky de Boer vroeg hem hoe hij dat doet, zo'n interessante gebeurtenis ontdekken en daar onderzoek naar doen.

Je hebt weer een boeiend verhaal geschreven over een vrij onbekende gebeurtenis uit onze geschiedenis. Hoe kwam je deze gebeurtenis op het spoor?

Ik lees graag oude boeken – iedereen heeft recht op één rare hobby – en had een oud scheepsjournaal van Roggeveen op de kop getikt. Daar zat ik lekker in te lezen voor de openhaard toen ik las hoe Roggeveen schreef over vijf weglopers. Hij eindigde dat stukje met: 'Die zullen zeker vermoord worden.' Ik wilde weten hoe het verder ging met die weglopers, dus de punt waar Roggeveen mee afsloot had wat mij betreft een komma of een puntkomma mogen zijn. Nieuwsgierig zocht ik via google op 'Roggeveen' en 'Takapoto' en vond iets over een Australische taalkundige die Nederlandse woorden in de taal van de bevolking van Takapoto had gevonden. Dat betekende voor mij dat er zéker geen punt moest staan achter die passage in het scheepsjournaal van Roggeveen.

Wanneer is zo'n gebeurtenis waar je over leest het waard om er een heel boek over te schrijven?

Dat is een soort van gevoel, dat voel ik in mijn buik. Ik weet dan dat er daar iets is gebeurd op dat eiland.

De verhalen over de Stille Zuidzee en de eilanden daar heb ik altijd interessant gevonden. Als ik dan een stukje informatie vind over dat gebied dan komt de opwindning vanzelf, daar zit een verhaal in! Helaas kon ik zelf heel weinig vinden over Takapoto of over de vijf weglopers.

Maar je hebt er wel een boek over geschreven. Hoe heb je dat opgelost?

Ik gaf rond die tijd workshops historisch onderzoek en heb de leerlingen toen op internet laten zoeken naar informatie over die vijf weglopers. Dat was wel een beetje vreemd, want je zet de leerlingen aan het werk. Het bleek dat de leerlingen toch op een andere manier zoeken dan dat ik deed, want ze vonden meer feiten over die weglopers, zoals namen en andere verslagen. Daarmee kon ik weer verder.

Zijn er ook dingen die je niet op internet hebt kunnen vinden?

Ja, die Australische taalkundige liet me weten dat er daar in de bibliotheken veel informatie te vinden was over de Stille Zuidzee. Daar heb ik een week lang, met hulp van de bibliothecarissen, gezocht naar informatie. Ik las heel veel en ontdekte een hoop nieuwe dingen. Bijvoorbeeld over de reden van het eten van mensenvlees en over tatoeages, want tatoeages werden daar vroeger niet gebruikt om het lichaam te versieren, maar als een soort van diploma's. Zonder een bepaalde tatoeage mocht je niet eten en om met volwassenen te mogen praten had je weer een andere tatoeage nodig.

Je schrijft je boeken deels op locatie. Hoe was dat? Is het eiland nog steeds zo onbereikbaar?

Ja, het is heel moeilijk bereikbaar. Eens in de twee weken gaat er op zaterdagmiddag een vliegtuigje naar Takapoto en dan is het ook nog heel lastig om daar een plekje te reserveren. Alle voorbereidingen hebben me een jaar gekost, het was bijvoorbeeld ook heel lastig om onderdak te krijgen. Uiteindelijk vond ik onderdak bij de parelvisser van het eiland, hij heeft een hutje gemaakt voor toeristen, maar dat hutje stond alweer vijf jaar leeg. Mijn vrouw en ik zijn in totaal zes weken op het eiland geweest en dat was afzien. Er is bijna geen elektriciteit en dat maakt het opladen van een laptop lastig, het enige zoete water is regenwater, water in een fles is erg duur, er is geen winkel, er zijn veel muggen en het is er ontzettend warm. Ik kan best wel zonder airco, maar als er geen stroom was, kon de ventilator ook niet aan.

En zitten er nog steeds haaien in het binnenmeer van het eiland?

Ja, zeker. Ik raakte op een gegeven moment wel gewend aan de haaien. Ik leerde hoe ik ze kon weggagen door met mijn platte hand op het water te slaan, dan blijven ze ongeveer vijf minuten weg. Mijn vrouw kon er niet aan wennen, ze bleef het eng vinden. Die haaien zijn ongeveer anderhalve meter lang en cirkelen echt om je heen. Omdat het water zo helder is kijk je ze recht in de ogen. Het voelt dan alsof ze wachten op het goede moment om toe te slaan.

Wat ontdekte je nog meer op het eiland?

Daar leerde ik bijvoorbeeld dat het eiland maar 1,5 meter boven zeeniveau ligt. Als er een orkaan is staat het hele eiland onder water. Alle huisjes staan op palen en het is echt zo dat de bewoners in de bomen moeten klimmen om een orkaan te overleven.

Roemer, de hoofdpersoon, maakt best gruwelijke dingen mee. Vond je het heftig om hierover te schrijven?

Nee, eigenlijk niet. Ik probeer altijd een beetje in lagen te schrijven, zodat er voor iedere leeftijd iets te beleven is. Volwassenen zijn wat gevoeliger dan kinderen en jongeren en vinden het verhaal al snel heftig. Maar ach, het valt best mee, vind ik zelf. Ik heb me heel erg ingehouden en die haaien zijn er nu eenmaal...

Wat heeft de meeste indruk op je gemaakt tijdens het schrijven van dit boek?

Toch die haaien. Die had ik niet verwacht. Op het plekje waar ik zat te schrijven, naast het hutje onder de bomen, keek ik uit op het meer. De hele dag zie je daar wel ergens een vin door het water snijden. Mijn vrouw voerde onze restjes eten aan de haaien, een beetje zoals wij hier de duiven voeren, dat was heel vreemd. Ons verblijf was door die haaien een combinatie van het paradijselijke en het gevaarlijke.

Lees meer over [Rob Ruggenberg](#).